

A1 – Achter de schuur

Hein zet zijnen brommer tegen de stal en loopt dan naar binnen.
De tafel gedekt, z'n ouwelui zitten er al; ze kunnen beginnen.
Mer 't is er zo stil, d'r stao gene radio aan en vader die staart naar 't tafelkleed
Moeder kijkt Heine zo aorig aan, ze zee; "Jongen, 't zal nie meer gaon
De schuld is te hoog opgelopen
(jongen 't zal nie meer gaon)
We zallen de boerderij moeten verkopen
(jongen 't zal nie meer gaon)

En Hein wil weg, hij wil weg naar z'n plekske
achter de schuur...
ziet 'm lopen, achter de schuur...

Hier leerde'n-ie fluiten en keek mee z'n vriendjes wie 't wijdste kon pissen.
Hier had-ie z'n plekske achter de schuur, da's aalt zo gewist.
En mee z'n meidje was't hier ook d'n uurste keer, onbeholpen, verliefd en verlegen.
Ha'n ze't gedaon, zo schoon en nog ene keer en toen had-ie z'n meidje gevraagd
Of ze boerin zou willen zijn
(jongen 't zal nie meer gaon)
"Want dit wordt allemaol van mijn" had-ie gezeed

Mer nou moet-ie weg, hij moet weg van z'n plekske
en van de schuur...
Ziet 'm staon daor, achter de schuur,
Ziet 'm staon daor, achter de schuur...

Nou staot-ie te janken achter de schuur, en vloekt "verdomme"
Hij schupt mee z'n hakken tegen de muur, hoe kon 't zo wijd kommen.
Wa moet-ie nou, hij was hier zoveel van plan, nog 'n paar jaor dan zou 't van hum zijn.
Nou, d'r kumt nou niks meer van, hoe hee-t ie zo blind kunnen zijn.
Hij dacht da't zo'n vaart nie zou lopen.
(jongen 't zal nie meer gaon)
Mer da ze de boerderij moeten verkopen
(jongen 't zal nie meer gaon)

En nou moet-ie weg, hij moet weg van z'n plekske
en van de schuur...
Ziet 'm staon daor, achter de schuur,
Ziet 'm staon daor, achter de schuur...

Hein stao wa te staon achter de schuur,
En wou da't nie waor was...